

No a je to tu. KoneĀ•nĀ. ĀĀEekal jsem na to dlouho, velmi dlouho, a ono to nakonec opravdu dorazilo. PĀ™išel ten kýĀ den, kdy mi PĀ™estal stát cálovat za mou dĀ™inu na rodiĀ•ovské dovolené. AĀ•koliv ĀĀEenĀ•k pĀ™jde do školky aĀ¾ z (pokud tedy nepokouše pĀ™ijímací komisi a nebudeme ho muset pĀ™emístit do útulku, kde ho šetnĀ) a humánnĀ) uspí), rozloĀ¾il jsem si vyplácení své rodiĀ•ovské renty na dva roky.

Vzpomínám si, jak jsem tehdá pĀ™emýšlel, zda si rentu nenechám radĀ•ji vyplácet po tĀ™i roky, jelikoĀ¾ ten je rok bude plonkový, avšak nechal jsem se zlákat tím pozlátkem mohutného bohatství a šel tou klasickou cestou "on to ten chudák za dva roky nĀ•jak vyĀ™eší, teĀ• se tím nebudu zabývat". No a teĀ• to ten chudák (já) má.

Svým zpĀ™sobem je to dobĀ™e, protoĀ¾e jsem se pĀ™esunul z toho nechutnĀ) pokryteckého, snobského a hlavnĀ) komer smĀ•ru rodiĀ•ovství do pĀ™íjemného udergroundu, kdy to nedĀ•lám pro peníze, ale z Ā•iré radosti a potĀ•šení. Od teĀ• totiĀ¾ mým koniĀ•kem. VolnoĀ•asovou aktivitou.

Aby mi ĀĀEenĀ•k zpĀ™íjemnil mĀ•j koniĀ•ek a pĀ™ichystal snadnĀ)jší vstup do posledního roku, neĀ¾ ho odvezu školky a pak ho uĀ¾ nikdy nevyzvednu, nauĀ•il se sloviĀ•ko "sám". On toho ten kluk sice moc nenamluví a celkovĀ) to není ten typ dĀ•te, které by se rozvíjelo a uĀ•ilo se novým vĀ•cem, ale tohle sloviĀ•ko si nemohl nechat ujít se nauĀ•it.

Je jisté, Ā¾e ĀĀEenĀ•k s pĀ™íchodem nového slova získal i ztracenou sebedĀ•vĀ•ru v sebe sama a zaĀ•al si vĀ•Ā™it natol dĀ•lat všechno sám. Ale úplnĀ) všechno. Tato jeho nová stránka samostatného Ā•lena domácnosti mi Ā¾ivot pĀ™íllš neulehĀ•uje a vzhledem k tomu, Ā¾e ĀĀEenĀ•k je malý budiĀ¾kniĀ•emu s volšovými rukama, zasahuje i do domácí ekonomiky v tom smĀ•ru, Ā¾e niĀ•í více vĀ•cí, neĀ¾ dĀ™íve.

KdyĀ¾ uĀ¾ nic, je to velký nápor na mou psychiku a trpĀ•livost. UĀ¾ jsem byl zvyklý, Ā¾e kdykoliv nĀ•kam jdeme, buĀ• pĀ• pozdĀ• a nebo nepĀ™ijdeme vĀ•bec, jelikoĀ¾ mladý pán odušil, Ā¾e jsem toho dne málo zdrásaný na duši na tĀ•le, proto napĀ™íklad ztratil klíĀ•e od auta, dostal amok ve svém látkovém domeĀ•ku v pokojiĀ•ku a nebo jsem tĀ™eba zaĀ• krvácet z nosu nebo podobnĀ). Nyní v období "sám" je to všechno ještĀ• vyšperkovoáno nekoneĀ•ným protahováním.

Modelový pĀ™íklad: Jdeme na nákup. Oznáím tuto skuteĀ•nost ĀĀEeĀ•kovi. Ten zprvu nesouhlasí a nabídne do diskuze s variantu Ā™ešení problému a Ā™ekne ráznĀ) "NE". Tím diskuse konĀ•í a na mĀ• je, abych se podle toho zaĀ™ídil. Nic mám zde moĀ•nost jeho rozhodnutí zmĀ•nit. StaĀ•í mi pouĀ¾ít leĀ¾. Nemám problém svému dĀ•ti lhát. Za prvé díky lĀ¾i se napĀ™íklad jednou za Ā•as dostanu na denní svĀ•tlo, takĀ¾e neztratím veškerý pigment a nesplynou s bílou zdí a za druhé zalhat dvouletému dĀ•ti je velmi jednoduché. Kdyby to bylo sloĀ¾ité, tak to nedĀ•lám, jelikoĀ¾ jsem líný a unavený.

TakĀ¾e teda mu zalĀ¾u, Ā¾e jdeme ven a venku bude Hurvínek (poslední dobou frĀ•íme na Hurvínkovi). Tím pádem ĀĀEenĀ• názor a mĀ•Ā¾eme jít ven. Ono to ale není jen tak, jít ven. To se musí všechno nachystat, pĀ™ipravit a pĀ™edzásobit. první Ā™adĀ• je tĀ™eba vzít si s sebou pití. ĀĀEenĀ•k pĀ™inese svou lahviĀ•ku, pĀ™íjde s ní ke mnĀ•, natáhne ruce a zaĀ•ne "sám, sám". To znamená, Ā¾e si sám lahviĀ•ku umyje jarem, vypláchne, naleje do ní šĀ•ávu s vodou a pak si jí sám zavĀ™e a dá do tašky. Tak by to bylo v ideálním svĀ•tĀ•. V tom reálném svĀ•tĀ• je to tak, Ā¾e ĀĀEenĀ•k se nejdĀ• deset minut snaĀ¾í lahviĀ•ku otevĀ™ít, coĀ¾ samozĀ™ejmĀ• nedokáĀ¾e, protoĀ¾e na to prostĀ• nemá (to on si nepĀ™izná minutách lahviĀ•ku vztekle zahodí a oznámí, Ā¾e "pá ne", tedy Ā¾e nikam nejdem.

Potom vezmu lahviĀ•ku, otevĀ™mu jí a nechám nĀ•kde, aby jí ĀĀEenĀ•k našel (kdybych jí otevĀ™el pĀ™ed ním, tak i neuvĀ•Ā™itelnĀ) pokoĀ™il a ven bychom uĀ¾ nešli nikdy). ĀĀEenĀ•k bĀ•hem jedné ze svých obchĀ•ek bytem, kdy hl zniĀ•il a nebo ztratil, tuto otevĀ™enou lahviĀ•ku najde, zaĀ•ne vĀ™eštĀ•t blahem a bĀ•Ā¾í za mnou s tím, Ā¾e dĀ•lá otevĀ™el a jakej to je pašák.

Pak mĀ•Ā¾e zaĀ•it druhé kolo. Vezmu ho nad kuchyĀ•skou linku, kdy do lahviĀ•ky naleje jar (kdyĀ¾ nedávám pozor, tak ten jar i vypije a potom bublá), pak do lahviĀ•ky hodí houbiĀ•ku, jakoĀ¾e tím jí umyl, naleje do ní šĀ•ávu (plus samozĀ™ejmĀ• naleje šĀ•ávu na zem, na mĀ• a nĀ•kdy, kdyĀ¾ je rozjetej, tak i na strop), pak to zaleje vodou z kohoutku, pĀ™íklolí šroubovací víĀ•ko a má pití na pĀ•l dne. Voda se šĀ•ávou, jarem a houbiĀ•kou na mytí nádobí sice mĀ•Ā¾e vypadat jako z pod pera gurmánského experimentátora Ládi Hrušky, ale zatím jí mladej nikdy neochutnal, jelikoĀ¾, kdyĀ¾ se nedívá, vyleju ten utrejš a udĀ•lám mu šĀ•ávu sám.

No a pak samozĀ™ejmĀ• se musí sám obléknout, coĀ¾ znamená, Ā¾e se pĀ•l hodiny snaĀ¾í provlíknout hlavou nohavicí teplákĀ•, sám about, sám zabalit jídlo (jde do lednice, vyndá z ní máslo a toto hodí do tašky. ŠĀ•áva s jarem a máslo jsou ideální na zdravý vývoj dĀ•te) a pak hlavnĀ) pĀ™í odchodu musí sám zamknout. To je prĀ•mĀ•rnĀ) tak na hodinu, kdy ho navíc musím drĀ¾et, aby na zámek dosáhl. To je asi nejhorší. Na chodbĀ• v zimní bundĀ• a Ā•epici tĀ™ímajíc patnáctikilové závaĀ¾í, které s sebou háĀ¾e a vzteká se ve snaze zamknout, Ā•asto zbrocen potem ztrácím nervy a zcela hrdla si zaĀ™vu: "Tak ale doprdele uĀ¾ jsi tam ten správnej klíĀ• mĀ•l zastrĀ•enej, tak proĀ• jsi ho vyndal a cpeš do zámku Ā¾eton na košík?"

Potom si ještĀ• musí sám pĀ™ivolat výtah, sám zmĀ•knout všechny tlaĀ•ítka ve výtahu a to vĀ•etnĀ) zvonk pak jsme koneĀ•nĀ) venku a mĀ•Ā¾eme jít na nákup. Venku sice ĀĀEenĀ•k slibovaného Hurvínka nenachází, takĀ¾ se cítí

podveden, proto je mrzutý, ale to je mi tak nějak jedno. Hlavně, že zase vidím denní světlo. DOMINIK LANDSMAN <http://fotodenisik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)